

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121571378
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6121571378.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej v právnej veci žalobcu CAMIONSERVICE NZ, s.r.o., Komárňanská cesta 23, 940 01 Nové Zámky, IČO: 46 943 391, práv. zast. AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.296,- EUR s prísl., o odvolaní žalobcu a JUDr. Baltazára Mucsku, advokáta, proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 31Cb/5/2022-223 zo dňa 23.2.2023, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Krajský súd v Bratislave odvolanie JUDr. Baltazára Mucsku zo dňa 6.3.2023 odmieta.
- II. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I, č.k. 31Cb/5/2022-223 zo dňa 23.2.2023 v napadnutom výroku III. a IV. z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom konanie v časti o zaplatenie sumy 369,90 EUR zastavil, druhým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 926,10 EUR a paušálnu náhradu nákladov spojenú s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- EUR, tretím výrokom vo zvyšku žalobu zamietol a štvrtým výrokom rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 76 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 15.12.2021 domáhal zaplatenia žalovanej istiny titulom poistného plnenia. Svoju žalobu odôvodnil tým, že poistený (obchodná spoločnosť INCAR s.r.o.) mal uzavretú poistnú zmluvu so žalovaným, ktorej predmetom poistenia bolo motorové vozidlo VOLVO 24A3C, EČV: O.-XXXIB, na ktorom došlo k dňa 9.8.2019 k poistnej udalosti, v podobe poškodenia motorového vozidla. Vzniknuté poškodenie si nechal poškodený opraviť v autoservise žalobcu. V danom prípade boli autoservisom fakturované náklady na opravu poisteného motorového vozidla vo výške 23.528,45 EUR bez DPH. Žalovaný neposkytol poistenému poistné plnenie v plnej uplatnenej výške (t.j. po odpočítaní dohodnutej 10 % spoluúčasti), ale v zmysle oznámenia o poistnom plnení zo dňa 12.11.2019 určil poistné plnenie v sume 16.605,52 EUR (po zohľadnení poskytnutého preddavku v sume 7.248,33 EUR), keď žalovaný neuznal neprimerane účtovaný materiál v sume 985,87 EUR a neprimerane účtovanú prácu v sume 4.092,- EUR. Vo vzťahu k práci priznal žalovaný plnenie za opravu kabíny v rozsahu 52,50 hodín, za rovnanie rámu v rozsahu 40 hodín a za výmenu poškodených častí vozidla a za prestrojenie kabíny v rozsahu 62,50 EUR. Následne v zmysle oznámenia o poistnom plnení zo 6.12.2019 žalovaný poskytol doplatok za materiál na základe doložených nadobúdacích dokladov v sume 887,29 EUR (985,87 EUR - 10 % spoluúčast').

3. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle záverov znalca Ing. Petra Wienera vyslovených v jeho znaleckom posudku č. 7/2020 vypracovanom na základe objednávky žalobcu, bol potrebný počet normohodín na opravu poškodeného motorového vozidla pri dodržaní technológie predpísanej

výrobcom v rozsahu 203, t.j. o 48 normohodín viac, ako bolo pri výpočte poistného plnenia priznaných žalovaným. Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z podkladov od autorizovaného autoservisu pre vozidlá značky VOLVO v Prešove. V zmysle záverov znalca Ing. Ľubomíra Jarouša vyslovených v jeho znaleckom posudku č. 5/2022 vypracovanom na základe objednávky žalovaného, bol potrebný počet normohodín na opravu poškodeného motorového vozidla v rozsahu 168,7hod. Znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z podkladov od autorizovaného autoservisu pre vozidlá značky VOLVO v Nových Zámkoch. Na podklade predmetného znaleckého posudku žalovaný v zmysle oznámenia o poistnom plnení doplatil poistenému počas súdneho konania sumu 369,90 EUR. Z odborných vyjadrení č. 5/2022 a č. 7/2022 vypracovaných znalcom Ing. Petrom Wienerom vyplýva, že znalec Ing. Ľubomír Jarouš v znaleckom posudku č. 5/2022 nezohľadnil všetky vykonávané práce na poškodenom motorovom vozidle, hoci tieto poškodenia boli riadne deklarované technikom spoločnosti SLOVEXPERTA v zápise z doobhliadky, čo znamená, že kalkulácia z ktorej znalec Ing. Ľubomír Jarouš vychádzal, nebola správna, pričom sám znalec deklaroval, že nevedel, či je kalkulácia kompletná. Znalec Ing. Ľubomír Jarouš v odbornom vyjadrení č. 184/2022 uviedol, že neexistujú žiadne informácie alebo spochybnenia, ktoré by ho viedli k zmene záverov vyslovených v jeho znaleckom posudku č. 5/2022. Vo vzťahu k jednotlivým „chýbajúcim položkám“ uviedol, že tieto sú zanedbateľné, resp. nepodstatné. Preto je potrebné hodnotiť ako primerané tie náklady, ktoré na základe prác uvedených značkovým servisom Volvo Truck Nové Zámky, ktoré rozoberal a popisoval vo svojom znaleckom posudku.

4. V odôvodnení súd poukázal na to, že keďže žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 369,90 EUR späť, súd konanie v tejto zastavil. V zostávajúcej časti žalobou uplatneného nároku o zaplatenie istiny 926,10 EUR súd uviedol, že jeho úlohou bolo posúdiť primeranosť rozsahu prác vykonaných autoservisom pri oprave poškodeného motorového vozidla, keďže otázka počtu primeraných normohodín bola jedinou spornou otázkou medzi žalobcom a žalovaným. Každá zo strán sporu predložila súdu súkromný znalecký posudok a aj odborné vyjadrenie znalca. Súd za presvedčivejší vyhodnotil žalobcom predložený znalecký posudok č. 7/2020 vypracovaný znalcom Ing. Petrom Wienerom v spojení s jeho odbornými vyjadreniami č. 5/2022 a č. 7/2022, v porovnaní so znaleckým posudkom č. 5/2022 vypracovaným znalcom Ing. Ľubomírom Jaroušom v spojení s jeho odborným vyjadrením č. 184/2022 predloženými žalovaným. S poukazom na závery zo znaleckého posudku č. 7/2020 vypracovaného znalcom Ing. Petrom Wienerom, považoval súd prvej inštancie za primerané práce na poškodenom motorovom vozidle v rozsahu 203 normohodín a v takomto rozsahu bolo povinnosťou žalovaného vyplatiť poistenému poistné plnenie, a nielen v rozsahu 155 normohodín, ako to vyplýva z jeho oznámenia o poistnom plnení zo dňa 12.11.2019, resp. v rozsahu 168,7 normohodín podľa jeho oznámenia o poistnom plnení zo dňa 25.4.2022. Súd zastával právny názor, že je povinnosťou žalovaného doplatiť žalobcovi ako právnenému nástupcovi poisteného poistné plnenie v rozsahu 34,3 normohodín v sadzbe 30,- EUR, t.j. v sume 926,10 EUR (po odpočítaní dohodnutej spoluúčasti 10 %).

5. Súd prvej inštancie k úrokom z omeškania uviedol, že žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu argumentoval uznesením Ústavného súdu SR z 28. septembra 2017, sp. zn. III. ÚS 596/2017. V tom čase bolo možné považovať predmetné rozhodnutie ústavného súdu za ojedinelé, avšak po začatí konania sa k problematike nároku na zaplatenie úroku z omeškania z poistného plnenia vyjadrili Najvyšší súd SR a aj Ústavný súd SR. Ústavný súd SR v uznesení z 20. septembra 2022, sp. zn. IV. ÚS 447/2022 jednoznačne potvrdil správnosť právneho záveru vyjadreného v skoršom uznesení z 28. septembra 2017, sp. zn. III. ÚS 596/2017, ako aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/122/2002 a 5Cdo/140/2021, ktorý sa týka výkladu a aplikácie ustanovenia § 797 ods. 3 OZ. Vyššie citované závery sú plne aplikovateľné aj na rozhodovaný spor. Pri aplikácii citovaných judikatórnych záverov, nebolo možné priznať žalobcovi v rozhodovanom spore úroky z omeškania z poistného plnenia z havarijného poistenia, keďže na ich priznanie neboli splnené zákonné podmienky. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovi nie je možné priznať ani sumu 182,40 EUR, ktorá má predstavovať náklady spojené s uplatnením pohľadávky (podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ) za zaobstaranie znaleckého posudku. Na to, aby bolo možné považovať predmetnú sumu za príslušenstvo pohľadávky, bolo nevyhnutné, aby v čase jej vynaloženia bol žalobca veriteľom pohľadávky voči žalovanému, lebo jedine v takom prípade je možné hovoriť o nákladoch na znalecký posudok ako o nákladoch spojených s uplatnením pohľadávky. V rozhodovanom spore však takáto situácia nenastala, čo sa musí prejaviť zamietnutím žaloby v tejto časti.

6. O trovách konania súd rozhodol tak, že za základ pre výpočet pomeru úspechu strán sporu vzal sumu 1.518,40 EUR, ktorá pozostáva zo žalovanej istiny a vyčísleného príslušenstva. Za úspech žalobcu je pre účely rozhodnutia o trovách konania považovať sumu 369,90 EUR, v ktorej súd konanie zastavil, keďže v tejto časti žalovaný uhradil žalovaný nárok až po podaní žaloby, sumu 926,10 EUR predstavujúcu priznanú istinu a sumu 40,- EUR predstavujúcu priznané príslušenstvo pohľadávky, a

za úspech žalovaného sumu 182,40 EUR, v ktorej súd žalobu žalobcu zamietol. Žalobca bol v spore úspešný v časti 88 % (zaokrúhlene) predmetu sporu a žalovaný v časti 12 % (zaokrúhlene) predmetu sporu. Preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 76 % (88 % - 12 %).

7. Proti rozsudku podal za žalovaného odvolanie JUDr. Baltazár Mucska, advokát podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) a f) C.s.p. a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

8. Voči III. a IV. výroku rozhodnutia podal včas odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný uviedol, že ustanovenia § 369 Obchodného zákonníka nevyplýva, že by splatnosť poistného plnenia bola viazaná na právoplatné rozhodnutie súdu. Predmetná skutočnosť nevyplýva ani z ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka. Ak žalovaný teda ukončil šetrenie poistnej udalosti dňa 11.11.2019, bolo jeho povinnosťou plynúcou mu priamo zo zákona, poskytnúť poškodenému, resp. poistenému v lehote 15 dní poistné plnenie. Žalovaný si však túto svoju povinnosť čiastočne splnil až dodatočne, keď počas konania dňa 25.4.2022 uhradil časť žalovanej istiny a to konkrétne vo výške 369,90 EUR, čoho následkom bolo, že súd prvej inštancie v tejto časti žaloby zastavil konanie, no pri vyhodnocovaní úrokov z omeškania už súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne právne vyhodnotil stav veci. Závery rozhodnutí, ktoré uviedol súd prvej inštancie nemožno na predmetný prípad aplikovať. Žalovaný poukazuje na § 11 ods. 7 zákona o PZP, pričom v predmetnom ustanovení je explicitne uvedené, že splatnosť náhrady škody nastáva na 16. deň buď po skončení prešetrenia alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Avšak v prípade žalobcu sa nejedná o uplatnenie nároku na náhradu škody z titulu povinného zmluvného poistenia, ale jedná sa o poistné plnenie z havarijného poistenia, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia zákona o PZP. Argumentácia, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla až doručením právoplatného rozsudku vo veci, neobstojí, keďže v tomto prípade je žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje právoplatný rozsudok, ale rozsudok, proti ktorému má ako strana sporu právo odvolať sa. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/20/2020, nález Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021 sp. zn. III. ÚS 309/2020-33.

9. Žalobca v odvolaní k nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky uviedol, že pre uplatnenie nároku podľa § 121 ods. 3 OZ musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musí sa jednať o účelne vynaložené náklady. Má za to, že v predmetnom konaní boli splnené obe podmienky. Náklady uplatnené žalobcom vo výške 182,40 EUR predstavujú náklady za vyhotovenie znaleckého posudku, ktorý bol základným a smerodajným podkladom pre uplatnenie žalovanej istiny a určenie jej výšky. Znalecký posudok, ktorým bola vyčíslená a zdôvodnená žalovaná istina, ako vyplýva aj zo samotného odôvodnenia rozhodnutia bol rozhodujúcim dôkazom pre priznanie žalobcom uplatnenej istiny. Polemika súdu o tom, že v čase realizácie znaleckého posudku by už musel byť jeho objednávateľ veriteľom pohľadávky, je ad absurdum záver súdu o tom, že ak si veriteľ pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky objedná znalecký posudok, že v takom prípade nejde o náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Uvedený názor súdu nemá žiadnu oporu v zákone. Je absolútne logickým konaním žalobcu, ak si objednal znalecký posudok a následne uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorú uplatnil na súde, pretože z toho je zrejmé, že realizácia posudku smerovala a bola potrebná pre uplatnenie pohľadávky na súde. K rozsahu nároku na náhradu trov konania uviedol, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky tvoria príslušenstvo pohľadávky, ktorých priznanie, či nepriznanie nemá vplyv na rozsah nároku na náhradu trov konania úspešnej strany.

10. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý sa so záverom súdu stotožňuje. K nepriznaniu úroku z omeškania uviedol, že sa naďalej pridržiava svojej argumentácie, ktorú uviedol v odpore a má za to, že sa s poistným plnením v prospech žalobcu nedostal do omeškania. V tejto súvislosti sa stotožňuje s právnou argumentáciou súdu prvej inštancie, ktorý daný nárok nepriznal, pričom súd prvej inštancie v odôvodnení odkázal na najnovšiu judikatúru súdov vyšších autorít, prijatú v rokoch 2022 (napr. bod 22.3. rozsudku), ktorý sa týkal výkladu a aplikácie ustanovenia § 797 ods. 3 OZ. K nepriznaniu sumy 182,40 EUR ako nároku na uplatnenie pohľadávky žalovaný poukázal na to, že táto suma predstavuje náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku. Súdnym znalcom dňa 4.11.2020 v prospech právneho zástupcu žalobcu vystavil za vypracovanie znaleckého posudku daňový doklad na úhradu 151,40 EUR bez DPH, keďže znalec nie je platiteľom DPH. Uvedená čiastka bola zo strany právneho zástupcu žalobcu v prospech súdneho znalca uhradená dňa 11.11.2020. Následne si právny zástupca žalobcu uplatnil túto sumu priamo voči žalobcovi, a to faktúrou č. 2020263, pričom k sume pripočítal aj DPH vo výške 30,40 EUR, čiže si uplatnil čiastku vo výške 182,40 EUR. Táto čiastka bola zo strany žalobcu v prospech právneho zástupcu žalobcu uhradená dňa 12.11.2020, ale až dňa 15.11.2021 (t.j. po roku) sa žalobca v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky stal majiteľom pohľadávky, ktorú mal postupca - poistený z poistnej zmluvy 6588522682 voči žalovanému ako poisťovní z poistnej udalosti

9567650427. Z uvedeného vyplýva, že žalobca na úhradu sumy nie je aktívne vecne legitimovaný, čo súd prvej inštancie správne posúdil a v tejto časti nárok žalobcu zamietol. K náhrade trov konania súd podľa žalovaného správne právne posúdil úspech žalobcu v konaní, čo žalovaný akceptuje.

11. Žalobca na vyjadrenie žalovaného uviedol, že podľa § 797 ods. 3 OZ nevyplýva, že by splatnosť poisťného plnenia bola viazaná na právoplatné rozhodnutie súdu. K nákladom spojených s uplatnením pohľadávky uviedol, že tvoria príslušenstvo pohľadávky. Podľa žalobcu súd nepriznaním plnej náhrady trov konania žalobcovi postupoval v rozpore s konštantnou judikatúrou, jeho rozhodnutie bolo svojvoľné a porušujúce právo na spravodlivý proces vzhľadom na jeho prekvapivosť. Súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo sa odchyľil od rozhodovacej praxe, na ktorú poukazujeme v odvolaní, čím porušil princíp právnej istoty.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

13. Podľa ust. § 386 písm. b) C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Dňa 7.3.2023 podal proti rozsudku za žalovaného odvolanie advokát JUDr. Baltazár Mucska. Vzhľadom na tú skutočnosť, že JUDr. Baltazár Mucska nemal v danej veci oprávnenie konať za žalovaného, a je teda potrebného odvolanie v súlade s § 386 pís. b) C.s.p. odmietnuť, ako podané neoprávnenou osobou.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého výroku III. a IV. rozsudku, ako aj obsahu celého spisového materiálu zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že predmetom konania je pohľadávka žalobcu, ktorá predstavuje neuhradený nárok na poisťné plnenie z titulu havarijného poistenia, ako aj príslušenstvo pohľadávky (náklady spojené s uplatnením pohľadávky a úroky z omeškania). Žalobca podal odvolanie v časti, kedy súd žalobu zamietol a súvisiacemu výroku o nároku na náhradu trov konania.

16. Odvolací súd však prisvedčil odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia zo strany súdu prvej inštancie v časti zamietnutia uplatnených úrokov z omeškania, a to predovšetkým s poukazom na skutočnosť, že ak poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, príp. bude plniť len čiastočne, nezabavuje ho to povinnosti, v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úrok z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote, t.j. 15 dní po skončení prešetrenia škodovej udalosti nesplnil. Argumentácia súdu prvej inštancie, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla až dorúčením právoplatného rozsudku vo veci nie je správna. V tejto veci poukazuje na nálezy Ústavného súdu SR (napr. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021), ktoré sa vzťahujú na povinné zmluvné poistenie, avšak možno z nich vyvodiť záver, že ak v rámci uplatňovania nároku z povinného zmluvného poistenia súdu rozhodujú, že pri úrokoch z omeškania (pri peňažnom plnení) je potrebné postupovať podľa právnej úpravy v OZ (§ 517 a nasl.), tak v prípade havarijného poistenia, ktoré sa v celom rozsahu spravuje OZ, by sa pri úrokoch z omeškania malo postupovať obdobne, keďže z § 797 ods. 3 OZ nevyplýva, že by splatnosť poisťného plnenia bola viazaná na právoplatné rozhodnutie súdu.

17. Odvolací súd má ďalej za to, že súd prvej inštancie pri priznaní náhrady trov konania postupoval v rozpore s judikatúrou, keď pri výpočtu pomeru úspechu strán sporu vzal sumu 1.518,40 EUR, ktorá pozostáva zo žalovanej istiny 1 296,- EUR a vyčísleného príslušenstva 40,- EUR a 182,40 EUR, pričom náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktorých priznanie, či nepriznanie nemajú vplyv na rozsah nároku na náhradu trov konania úspešnej strany sporu, a teda súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádza len z uplatnenej istiny. Podľa odvolacieho súdu, súd prvej inštancie nesprávne posúdil náklady spojené s uplatnením pohľadávky za znalecký posudok v sume 182,40 EUR, keď uviedol, že tieto náklady môžu vzniknúť len osobe, ktorá je v čase ich vynaloženia majiteľom pohľadávky. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s odvolacím argumentom žalobcu, že náklady spojené s uplatnením pohľadávky sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Bez týchto nákladov vynaložených na zhotovenie znaleckého posudku by žalobca nedisponoval dôkazom na preukázanie výšky ním vykonaného krátenia poisťného plnenia. Podľa názoru odvolacieho súdu došlo na základe zmlúv o postúpení pohľadávky zo dňa 6.4.2021 a dňa 15.11.2021 na žalobcu právo na zaplatenie pohľadávky, ako aj právo na uplatniť si všetky náklady spojených s uplatnením pohľadávky a teda aj na zaplatenie nákladov na vypracovanie znaleckého posudku ktorým žalobca v tomto konaní preukazoval výšku škody.

18. Odvolací súd preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. a IV. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a

nové rozhodnutie. Vzhľadom na dôvody, pre ktoré došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, kedy súd prvej inštancie pri vyhodnocovaní úrokov z omeškania nesprávne právne vyhodnotil stav vecí a pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal okrem uplatnenej istiny aj z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pričom rozhodol nesprávne, bude povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní s uvedeným vysporiadať, opätovne posúdiť vynaložené náklady spojené s vyhotovením znaleckého posudku a postupovať v súlade s relevantnými zákonnými ustanoveniami.

19. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

20. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).